

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Litera, Romanis quam Paulus scripserat olim,
 Lecta fuit Monacho Papicolæque Viro.
 Mox ait, *Insanis*, projecto, *Paule*, libello:
Paule, Lutheranum te patet esse, Vale!

Kundgörelser.

At Elloste dragningen af Lotteriet härstädes skedd den 8 October, är förut kundgjort; och som den tiden snart infaller, påminnes därom än ytterligare, på det de ännu oförsälde lotter måtte, inom bemänte dag, hos Herr Elisier Bagge, emot lösen afhämtas.

Som Skepparen John Pit årnar med allra bästa härifrån afsegla til Stralsund; altså tackes den som åstundar något med honom dit affända, sådant hos Herr Hinr. Olisch angifwa.

Hos Handelsmännen, J. M. Dahl och Spargren, finnas trenne sorter, samre och bättre, Ängelsk ost: afwen trenne sorter Indigo; Skåniska bohwete-grynn, utom nötter, ärter, cumin, rotat flåk, och et litet parti något skadad råg ifrån Skåne.

På Stockholms-Källaren finnas goda och friska ostren.

En fyrstusig och en halstakt wagn, utom en ensittsig chaise på blancarder, finnes til köps hos Sadelmakaren Jock på Drottningegatan.

Om någon, som reser i nästa vecka til Uddewalla, tackes beltaga uti wagn eller chaise; så gifwes det tillkänna, där wagnarne säljas.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 3 October 1761.

Försök om Gärdesgårdar.

Bland andra lebsamheter, som göra det ljufliga landlefswernet beswärligt, är ohägn ej den minsta. Det äro ömkelige och odugelige gärdesgårdar, som gifwa kreaturen först owana, och sedan de sådt den, kunna de swärligen stängas ute. Hästar och boskap äro ej så swära, när de börjat sloja, som sären; och bockar med sina getter, äro ändå de alrawärste: swinen, ehuru de tyckas mer än alla kreatur wara bundne til jorden, böka sig dock genom gärdesgården; och ho kan stänga gåsen ute?

Det är albeles, som Herr Öfwerste-Lieutenant, nu mera Landshöfdingen, Boye Friswer, en stor skada för oss, at wi ej hafwe wallhjon för allahanda kreatur, såsom i Tyfland; och jag blir ännu enwis i min gamla mening, at den ej kommer af folkbrist, utan af sselfswäld. Ho kan hjelpat?

landtbruket, och fölgagteligen landet, skulle lida stor skada, om en landman antingen hindrades, eller lednade wid at hålla något slag af dessa omtalte creaturen; men föla de hållas, utan at göra förmycken skada, så måste dugelige gårdesgårdar uprättas och hållas wid magt; och i detta asseende äro gårdesgårdar nödiga, om wi föle så nytja det, Gud låter wåra på jorden.

Utom de omtalte djuren, som behöfwa utesfångas, hafwe wi än et slag, för hwilka det blir swårare at fatta hinder: et följe, som flöjer öfwer både plank och mur, där det fådt wana på frukter, äpplen, päron, m. m. Desse hafwa förtretat mig så, at jag besluter flytta min wakre mys anlagde trägård; en hop ungar menar jag, som borde straffas, men på hwad wis? Jo så, at de aldrig skulle gå ut gårdew, när frukten wankar: ty de borde wisa, at de planterat och updraget allehanda fruktrån, eller aldrig så gista sig. Det wore straff efter brottet; men verkställigheten? Kanste jag tiger stilla.

Jag wet wäl, huru jag wille ha det, om det stode at få. Intet sålt, om icke et af 6 til 8 tunnland, utan at wåra innefånge. Här wore et Canaan! ymsning af åker, ång och betesmark. Utom des fruktrån på alla ställen, andra löstrån til skydd emot blåsten. Obeskrifweliga sågning och makalösa båtnad! men det sker ad Kalendas Græcæ.

Uch hwad fördel ligger icke uti många, gode och waraktige gårdesgårdar! den som kan tänka, och försöka något, använder säkerligen i detta ämnet sin tankegåfwa, och sina försök på et ganska nyttigt

ämne.

3333

ämne. Jag kan tänka litet, och min förmåga, at göra försök, är ännu mindre; men med alt det, säger jag rent ut, at ingen af de brukelige gårdesgårdar står mig an. Låt se, hwad jag har at tadla.

Plant af bräder, som gemenligen göres helt tätt af uprättstående bräder, är en fögsöda, och kostar nu så mycket, at man ej mer må tänka därpå. Den förbättringen, at lägga bräderna horisontala, och låta det öfra betäcka kanten på det underliggande, är en god besparning; utan all twiswel: men det kostar ändå, och rutnar. Det sista kan hjälpas med tjära och rödsfärga. Men = = förbi.

Staket af låkten, Nb. sågade låkten, är lättare, tager mindre windsfång, och kostar mindre, besmyerligen om man upfätter det utan spikar, betäcker wäl öfwerste och nederste ändarne, sedan de blifwer tillräckeligen försedde med tjära, och målar det omsider, när det blifwer färdigt. Et sådant hårdar en wacker tid, ser fönt ut; men det hörer endast til trägården.

Plant af slätad granstör är ömfanswärdt, och bör förbjudas.

Plant af slätad enestör, kostar ej så på fögen, warar mycket längre; men ser illa ut, när det blir behäftat med ålderdom, och är swårt at få, på de orter i smyerhet, där ingen annan är, än kynn-en.

Lefwande häck går jag bugande förbi, helst en sådan prydnad är nog sållynt: en början därtill såg jag i Allingsås för många år sedan, och en liten dito såg jag i denna sommar wid Götneborg,

R 2

och

och tillfä därunder en stennur, som i det närmaste wunnet mit bifall. Men jag tycker på Stulvorna, och mågtar ej göra det samma, i synnerhet efter jag ej wet, om sådan sten wankar på alla stället.

Gårdesgård af Skafwer lemna jag til vederbörande Fogerika männisfor, til des de bli så fattiga, som wi; men kan ej förtiga, at han ärligen tager förmånga dagswerken bort.

Enris-gårdesgård af Kryp-pen, ja rått den, han är icke aldeles så galen, blott han har en god stenfor under sig, lägges wäl, och har skafwar, som kunna hålla ut; men skola de klyswas af ek? Nej, lika mycket: den som har lagt sig til wäl kappholsh, han kan hafwa råd at recruterera, och bruka de gamle stumparne til bränste. Stängslet kan imedlertid hålla ute ofhynes- både folk och så; men skal alla år påläggas.

Diken med wall. Nej, det är antingen en usel nödwändighet, eller ossena början til en gårdesgård: två diken, et på hwar sida om wallen, tycker jag om, annars intet.

Stengårdesgård är förmodeligen den förnämste. Annat finnes på de mesta orter i öfwerflod; kostar möda, men behöfwer ej köpas; det skadar, där det ligger i ång, åker eller mark; men gör väl för arbetet, när det flyttes, och brukas til hägnad. Denne gårdesgården fördelas i enkel och dubbel: både gode, men ingendera bäst.

Jag har ofta grublat på, hwilket dera är större fördel, antingen at lägga dubbel gårdesgård öfwer alt, eller en enkel sten-gårdesgård, emot et par al-

nar

nar i högden, doch med så stora och goda bottenstenar, at ej en, och knapt 2 karlar kunna wältra dem utur stället; och at där ofwan uppå lägges gårdesgården med enkel sten til sin tilbörliga högd. Om den sednare behöfwer oftare ansas, så kunna doch et par drängar sätta en tåmeitig sträcka inom et par timar. Är en dubbel gårdesgård uplagd af rund sten, så ramlar snart hol på honom; och den är wida swårare at wäl laga up, så at jag föga wet, hwilketdera slaget skal hafwa företräde.

Men jag har börjat så en gårdesgård i mit huswud; owist, om jag får honom på fältet, hwilken jag tycker ej skal wara mer kostsam, än en wanlig dubbel stennur, och både äga större waragtighet, samt hålla bättre hägn, antingen omkring åkerfält eller ång, eller trägård. Han är intet annat än en sammansättning af stennur, dife, wall och häck. Jag har likwäl et twiswelsmål på honom, som ännu bryr mig, hwilket jag sedan skal upräkla.

Man gräfwer et dife efter snöre, där man wil lägga gårdesgården, så djupt, at grunden blir fast och duglig: däri lägger man en god enkel stenrad så fast, at hon ej ger sig undan; och man packar jorden starkt intil stenarne på den sidan, som wetter från difet. När arbetet hunnet så högt, at det står lika med fältet, börjar man lägga dubbel stennur: kan man hafwa så dryga stenar, som hinna öfwer bägge stenraderna, och binda dem, så läggas de et stycke från hwarandra; och imedlertid fyller jord utur difet och i muren så pas hårdt, at hon ej sunker förmycket undan. När man hunnet

R r 3

på

på detta sättet en aln, eller kanske litet mer, öfver jordbrynet, har man en tåmeligen god wall af alnars högd och däröfver; ty jag sätter förut, at diket är alnedjupt: härmed utestängas redan frea- turen, om diket är lagom bredt, och gårdesgården på ytra sidan så slät, som mögeligt är, at så be- nom efter sprängningar. Nu lägger man öfver och längs efter gårdesgården fluret torf til et qvarters högd, och lagar at man imellan torfven, som bör vara lång och smal, har et rum af en half aln, hwilket fylles med god lös jord, at det står et par tum öfver torfven: ty så stor mån behöfver det at sjunka. I denna jorden planterar man rötter af hagtorn och slån, wilde äplen eller påron, eller andra wårter. Man watnar dem flitigt, och håller dem rena, til des en lefwande häck omsider taget början; hwilken sedan hålles tät och låg, och sålunda gifwer icke allenast et prägtigt anseende, utan håller jämwäl dem ute, som man intet wil hafwa in, de måga då vara twåfotade, eller fyrefotade fladedjur.

Jag nämde wilde påron- och äple-stamar: kanske de skulle blifwa fördryge i muren, men i en jordhäck woro de af förträffelig nytta: de hafwa taggar, som hålla åwårkan från sig, de gifwa ärliga ämmen til träscholar af största waragtighet, och de se prägtigt ut, när de blomma. Jag för min del wet ingen wårtere blomster-sång, än et blomstrandande äple- eller påron-tråd; men huru löpa mina tankar!

Den

Den misstanken, jag ännu har på muren, består däri, at den jorden, hwarmed hele muren är fylld, och som på sina ställen måste ligga i så stora rum mellan stenarne, at rötterna utaf häcken kunna leta sig wäg, torde utaf frostet så utwidga sig, at hon spränger muren; men då han här och där är bunden ihop med starka twärt öfver liggande stenar, tror jag det har ingen fara. Jag har märkt, at där jorden blåset intil en enkel stennur, som består af nog fulrig sten, har han legat fast i männaminne, och kan hånda äfwen så länge förut. Sålunda är det en enkel gårdesgård af inemot hundra års waragtighet, och jag kan tåmmeligen swara för 100 år efter denna tiden, sedan han är bewuren med gräs, hwilket wisar sin gröna färg imellan stenarne, och gör honom så slät, at icke en gång en get kan fåsta sin klöf, at stjupa öfver.

Jag smittrar mig imedlertid därmed, at gårdesgården, som jag föreslaget, skal ej vara förmycket kostsam. När jag räknar, at den sten, som skal stå wid dikeskanten, ej behöfwer vara så särdeles stor, allenast han är kantig och wäl flapad til sitt bruk, så tyckes mig, at et par karlar skola göra en wacker sträcka färdig på en dag: det öfriga är föga mer, än en alns hög dubbel mur, och resten kan göras wid ledigare stunder: planteringen sker, när man behagar. Det är roligt, at se boskapen göra försök, at komma öfver de små stenrader, som hafwa et dike bredewid sig: när koen kommer neder med framfötterna, och står med bakfötterna på bakken, så är hånne omögeligt at springa up: hon jäm-

R r 4

kar

Far sig til, och kommer jämväl med bakköttern neder i diket; men då står hon långs ut med gårdsgården, och kan öndogeligen göra et så starkt språng, som behöfves, för at komma öfver. Det är så bredt, at hon kan stå beqvämliken tvärs i diket, så har hon kraft at klifwa öfver; men då då muren tillräckeligen hög, är mödan särång; och wen är det roligt, at se en bock göra et språng men tumla i diket, och med oförrättade ärendet stoka tillbaka, ståmas, rista sit ragg, och gå sin väg.

Jag inbillar mig, at til denna stängning ej behöfves mer sten, än den som wankar på de flesta ställen, när man rensar fältet. Likamycket, om Gud förlåner helsan och de wilkor, at det kan ske. Skal jag försöka, at få denne stennemuren utur min pannapå fältet, antingen det då blir efterdöme eller warning. Om kostnaden skal jag då tillika yera mig. Lyckas det, så triumpherar jag; ty jag winner land.

A. 3 . .

Fortsättning af försök til förbättringar af Landtegendomar.

Påföljden för Riket af en förbättrad jordafsyvel är mera synlig, än at den behöfwer widlyftigt omordas. Efter nyare Chartan öfwer Frankerike, håller hela landet åtminstone 130 millioner tunnland. Om nu hälften därpå, genom billig fruktighet, går bort i wingårdar, betesmarker, flogar, berg och floder, landsvägar, m. m. så återstå likwäl

wäl 65 millioner, som tjena til ång, åker, krydd- och trädgårdar. Herr Bauban medgaf hela 81 millioner tunnland, efter sina uträkningar, til samma ändemål; men trodde, at knapt en tredjedel, utan 24 millioner allenast, användes til åker, hwilken desutan ej räntade öfwer femte kornet; hwarföre summan af hela sådes-afsen ej gick årligen öfver 120 millioner tunnlor spannemål. Om nu Frankerike föder 20 millioner inwånare; så stiger förtäringen, efter 3 tunnlor på människjan, til 60 millioner; och i händelse, at foglar och kreatur så hälften däremot, til 90 millioner tunnlor tilsammans. Således öfwerblifwa ändå 330 millioner til årlig utförsel; som utgöra, efter 10 livres för tunnlan, en summa af 330 millioner livres. Tant, om nu tunnlandet, genom upodlingar, gifwe tionde kornet; hwad ohörda summor skulle då icke utförsten draga in uti Riket?

Churu litet man tänker på en så betydande sak, så finner man lätteligen, at åkerbruket är wanhåsdad i Frankerike, så wida landet, långt ifrån at utföra spannemål, införskriswer årligen stora partier. Bristen förräder sig ej mindre wid bostaps-afweltn, emedan hela Frankerike föder knapt en tiondedel så många får som Ungeland, ehuru det förra är både jord- och folkrikare. Som nu enda medlet til ymnigare afwel består i tillskning af foder; så råder Författaren, at använda 24 millioner til utesåde, 6 til lin- och jordfrukter, och 30 til gräswårt. Om så mycken ång håsdas wäl, och halmen ej wårdslöslas; kan Frankerike föda 204 millioner, det är en

hisselig summa, större och smärre kreatur; at för-
tiga alla dem, som hemta sin föda i berg och Fogar.

Til prof och bewis, at upodlan gör hela saken,
nämner Herr Patullo tu ord om Åker-Akademien i
Dublin, som utlofwade et præmium år 1742 til den,
som förordade bästa och mesta säden af et tunneland.
Utgången blef den, at Herr Delberton segrade med
sina 9363 marker hwete, eller 39 tunnor efter Pa-
risiska målet, 32 wid lag, efter det Swenska; hvil-
ken spannemål, efter 15 livres för tunnan, gör en
summa af 585 livres, som är wanliga priset för
Engelskt hwete. Dylika historier läser man alle-
städes i Engelska hushåls-böcker, och hwad annat i
de Swenska? Herr Patullo undersöker wid samma
tilfalle, hwad fördel Franska regeringen tilföt, om
hela Skatlägnings- och penninge-werket ändrades,
och förbyttes uti wissa åker-räntor, något när efter
Baubanska förslaget. Dessa räntor skulle stiga
ansienligen, så wida privilegier och friheter från wissa
utlagor därigenom affskaffades, och åkerbrukarne
däremot befriades från salt-tullen och flera pålagor.

Författaren svarar därefter på oråfneliga inkast
och swårigheter, som möta åkerbruket; doch israr
han mest emot förbudet, at så fritt utföra spanne-
målen. Det är bewisligt, at Frankrike framals-
strar nu hälften mindre därpå, än för 150 år til-
baka. Det långwariga twånget uti denna slags
handel är hushålls-orsaken til sådan olycka; och den
ärlige Sulli, som hade så långa och helfosamma
utgifter, begrep öfvermåttan wäl nyttan af en fri
utförel. Därföre förmådde han ock inom 13 år,
at

at betala Frankrikes gäld, at minska pålagorna,
och reda til en Skatkammare. „Utom sådan fri-
het, sade han, får undersåtaren inga penningar,
och Kronan inga inkomster.“ Han war förmycket
uplyst, at frukta någon därpå upkommande hunger.

Herr Patullo, som tyckes äga ej mindre ljus än
iswer, föreslår til slut belöningar, jämte annan up-
muntran, för åkerbrukare. Landt-Academierna
borde, efter hans utlåtelse, sätta sit hushålls-
gaste göromål i åkerbruket, äfwen som alla län tarf-
wa samhällein, de där hysasätta sig med en så ädel
werenskaf. Ständerna i Bretagne hafwa nyligen
gjort en dylig försättning, hwilken torde i framtiden
andra landers utseende. Man hoppas, at detta
åker-sällskap stydsamligen utbreder konsten, och til-
lika rikedomar i landet, främjar folkökningen, och
försätter Nilet med des inwånare i önskelig wålmåga.

Så när hade jag glömt at förmåla, huru denna
bok är helgad ej mindre åt Madame Pompadour,
än åt åkerbruket. Denna Fru, som wunnet en så
twåtydig heder i stora werlden, skal doch förtjena
de lärdsas hyllning, om man tror Författaren til
hännens lefwerne, eller Herr Patullo i tilskriften.
Han säger på et ställe: „Man kan icke utan hä-
penhet tänka på åkerbrukets höga wigt, och den
wanförsel, i hwilken det ligger. Ingen wet det
bättre, än J, min Fru! som frågat efter sanningen,
och upmuntrat hånne sielf at swara.“

K . . .

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Göteborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 30 Septemb.

London	- -	69	- -	Dal. R:mt.
Amsterdam	- -	65 $\frac{1}{4}$	- -	M:k R:mt.
Hamburg	- -	69 $\frac{1}{4}$	- -	M:k R:mt.

Ankomne äro Skepparne Lars Dahlström ifrån Crofroit med salt, Johan Kadelef ifrån Bremen med barlast, Georg Evans ifrån Rotterdam med dito, Eric Grönberg, ifrån Port-a-Port med salt, Joh. Laur. Lundgrön och Olof Ransström ifrån St. Ubes med dito, William Stead ifrån Lieth med barlast och ost, Lars Thomson Höjer ifrån Skagen med torr fisk, Jacob Jans Peesen ifrån Bremen med barlast, Anders Sjögård ifrån Lemkulls med stenkol och mursten, Olof Arberg ifrån Lieth med stenkol och bly, och Joseph Bryce ifrån Nir med barlast.

Utgångne äro Skepparne Willem Lubbenlust til Holland med järn, sill och Ostindiskt gods, Arwed Aldin och Jacob Nabstedt til Lissabon, Hil-

dert

derf Onken til Amsterdam, Anders Jönson til Scotland, Swen Peter Stolpe til Isle of Man, och Swen Beyer til Bilboa med Ostindiskt gods och järn, Börge Isberg, Jöns Swensson och Hans lamberg til St. Sebastian med Ostindiskt gods, Wilhelm Woris til Bremen med sill och Ostindiskt gods, Georg Fothergill til Newcastle, och John Park til London med järn, Willem Jobse til Midelburg med Ostindiskt gods.

Helsingör. Den 21 September afgingo Skepparne Niclas Bång ifrån Louisa til Göteborg med bräder, och Merlin Ulström ifrån St. Ubes til Stockholm med salt. Den 23. Olof Knape och Swen Rielman ifrån Cagliari och St. Ubes til Stockholm med salt. Den 24. And. Yndelin ifrån Cagliari til Åbo med salt, Jörgen Varchoren ifrån Marstrand til Riga med sill, Pehr Gadd, Anders Sandwif och Jacob Ramers ifrån Åstad och Carlsrona til Göteborg med tunnor. Den 25. Anders Keiser ifrån Köge til Marstrand med barlast. Den 26. Niclas Tamgren ifrån Cagliari til Stockholm med salt, Johan Blom ifrån Landsrona til Marstrand med barlast, Jöns Manssen ifrån Göteborg til Malmö med sill, Jacob Samson, Carl Trolle och James Honugold ifrån Stockholm til Marseille, Irland och Ungeland med järn, Peter Calander Jansson ifrån Helsingör til Göteborg med barlast, Swen Börjesson ifrån Calmar til Göteborg med tunnor, Clas Frick och Hans Lagerström ifrån Stockholm til Göteborg och London med järn, Hans Petersson och Jonas Nierman ifrån

ifrån Wisby och Calmar til Göttheborg med kall och tunnor. Den 27. Jan Diken ifrån Köpenhamn til Göttheborg med barlast, Jacob Kruger, Anders Sundström och Christopher Schultz ifrån Stockholm til Hull, Bristol och Newcastle med järn, Frid. Wickman ifrån Göttheborg til Calmar med sill, Lars Thysenius ifrån Marstrand til Stockholm med sill, Johan Langenberg ifrån Calmar til Göttheborg med tunnor, Jonas Sjögren ifrån Carlshama til Bourdeaux med bräder, Christian Ramin ifrån Köpenhamn til Norge med barlast, och And. Matson ifrån Marstrand til Dansig med sill.

Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 24 til den 30 Septemb. födde 1 Gosse- och 2 Flickobarn: Wigde Mölnaren Christopher Fuhrman och Jungfru Elsa Andersdotter, Kyparen Olof Berg och Enkan Sophia Jönsdotter: Döde 1 Gossobarn af feber, 1 dito af likhosta, och 1 Flickobarn af dito.

I Kronhus-Församlingen födde 5 barn: Wigde Dragonen Bengt Kuring och Pigan Anna Christophersdotter: Döde Dragonen Hans Brestel af maggsfuta, och 2 barn af slag.

EPIGR. LXXIX.

DE PROSCRIBENDIS HÆRETICIS.

Ejicis Hæreticos? aliqua est Respublica nulli Anteferenda, licet sit celebrata minus.

Öfwer

Öfwer Helsing.

Knapt lärer än i werlden händt,
At du, o dyra Skatt! berömdes,
Där glafen utan ända tömdes,
Där all ting up och ner blef wändt.

Men däremot sker är frän år,
At den på dig mer wärde sätter,
Som hwarfen dagar eller nätter,
För wärd och sweda hwilla fär.

Rundgörelser.

Sedan en summa penningar blifwet, til en wis begrafning, i gamla god affigt, insamlad; hafwa den aflednes anhörige, som man ej så noga kände, behogat, ej utan wederbörlig taksägelse, återgiffwa sammanskottet; hwilket därföre tillfaller Fattighuset härstädes, så wida samtelige gifware ej hafwa något däremot at påminna.

I dag om 8 dagar, eller lördagen i nästa wecka, blir auction hållen på Bergby i Säfwe socken, en half mil ifrån Willebäcken, då kor och ung bostap, med fär, swin, hästar och något husgeråd, kommer at upbjudas.

Silentska huset på stora hamnegatan, gent emot järnvägen, är til köps. Cho som är hägad, at det samma sig tilhandla, kan med ägaren om willeken med alraförsta öfwerlägga och sluta.

Hos

Hos Handelsmannen, Herr And. C. Tschberg, äro följande Perseklar til salu, näml. Holl-kumin, citroner, Stago-flundror, ost och god matolja i flåskor, mot billigaste pris.

Den som wil köpa en ny chaise, brummälade, hängande på rennar, kan hos Sadelmakaren Edberg erhålla närmare underrättelse.

En spannemåls wind utbjüdes för hyra, af Herr And. Winberg Johanson på Sillegatan.

Goda och friska berg-ostron fås på Stockholms Källaren.

Ustkare af Rit- Skrif- och Räknekonsten kunnat mot flätig erkänsla winna sit ändamål, om de anmåla sig hos en nyligen ankommen Mästare i konsten, boende hos Besökaren Hagberg, uppå Eke-lundsgatan.

Danska lagboken, eller Kong Christian den Femtis Danske low, in quarto, samt en språklig Resebeskrifning, uppå Holländska språket, med ståtliga kopparstycken, kan erhållas hos Bokbindaren Ahlgren.

Följer til slut en ounbärlig uphet, som jag för kundgörelser, och dylika lärda ordsaker, måste wid handen gifwa, af innehåll, at jag flytter i desse dagar 50 steg i nordwest härifrån, och 10 steg norr om Gymnasium, til Handelsmannen Herr Johan Andersson, som, för granskapet med lärdomshuset, har den barmhärtigheten, at härbergera mig et år, i wår almänna trängsel; och det mot 100 stycken perseklar, som betyda hwardera 9 Daler Kupar-räha.

Götheborgska

Magasinet.

Lördagen, den 10 October 1761.

Min Herre,

Här är ändteligen beskrifningen öfwer honan af det handjur, hwars kännetecken min Herre behogat införa i sit Magasin, andra ärgången, N:o 18.

Jag tilstår, at jag länge drögt; och om jag ej fölgt andras råd, hade drögsmålet blifwet ewigt. Ingen kan föreställa sig, hwad swårigheter möta wid dylika beskrifningar.

Somlige hafwa sagt, at som dessa honor äro gemenligen uska, och af samning ännu mer uphetas; så skulle de bita mig, om de fingo weta, at jag asmalat dem med rätta färgor.

Men som jag påminnte mig, at twå store naturforskare, Konung Salomon och Deconomen Syrach, tillförene beskrifwet detta djur, och historier ej annat förmåler, än at desse Scribenter sluppet öfswada, ehuru den förre hade sina stora farligheter; så sorgiet mig denna fruktan, i hopp, at jag som en

Es

altsför